

První navhlý festival se konal už v půli srpna: **Janouškovo Ústí**, v současnosti – podle místa konání – zvané taky Muzikanti v Cakli. Byl jsem – velmi částečně – u toho, protože mám poblíž Ústí nad Orlicí půlku chalupy. Tato geografická blízkost je jedním z důvodů, proč mám tento menší festival rád a snažím se na něj čas od času dorazit. Dalším důvodem je jakýsi pocit sounáležitosti: poprvé jsem tam pracovně zavítal v půli 90. let, když podtitul (a místo konání) festivalu byl ještě Muzikanti na plovárně. A rozhodně v neposlední řadě to, že organizátor a donátor názvu akce je písničkář, kterého si vážím a jehož dílo mám rád.

Letos jsem se spíš mihnul: to víte, údržba roubenky není žádná snadná věc, takže páteční koncert jsem zcela vypustil a na sobotní dorazil tak asi v půli. Snad by to nebylo ani nutné takhle podrobně vysvětlovat, kdybych v uplynulých dnech nedostal lekci z muzikantské ješitnosti: jedna z hvězd žánru, kterou s potěšením sleduji celý svůj hudební život a celý svůj publicistický život o ní víceméně příznivě referuji, mě sjela na tři doby, že určitě před jejím festivalovým vystoupením schválně odcházím, abych se jí nemusel žurnalisticky věnovat. Takže, prosím Vás: **Kosmonaute, Lado Šimíčková, Pouta, Edo Kleno, Sovo & Slamáku** (s těmi jsem si to vyříkal na místě),

Michale Vaňku

,
Kateřino Svobodová

,
Pozdní sběre

! Opravdu bych radši poslouchal vaši hudbu, než natíral štít. A teď k těm, které jsem zažil:

Slávek Janoušek

měl kromě svého obvyklého parťáka

Luboše Vondráka

na jevišti i

Luboše Novotného

s dobrem. Pamatujete ještě Luboše Novotného s Duem Cis? Jeho skvostné dobro s folkovými písničkami pasuje přenáramně a popsané hraní v triu prý dávají vždy, když má Luboš N. čas (což není moc často).

Rockové legendě v komorním posazu patřil další blok: do Cakle přijel zahrát a zazpívat **Roman Dragoun**

. Jeho dva roky staré album se jmenuje

Piano

, což byl také jediný nástroj, který ho na jevišti doprovázel. Na to, že je Dragoun vítězem hlasování čtenářů Rock&Pop v kategorii klávesy – čili jakýmsi držitelem titulu „klávesák všech dob“ – bylo jeho donekonečna rozkládající piano poměrně monotónní a některé posluchače od tohoto interpreta - folkový festival určitě obohacujícího – poněkud odrazovalo. Soustředění fajnšmekři ale měli bezpečně co vychutnat – třeba osobitý zpěv nebo texty interpretova otce, akademického malíře Františka Romana Dragouna.

A to už nastával závěr festivalu, kdy jsem si najednou připadal jako někde na Jamboree ve Strakonicih. Závěrečnou gradaci totiž Slávek svěřil trochu překvapivě hned dvěma našim největším bluegrassovým špičkám. Napřed **Robert Křesťan & Druhá tráva**. Tomáš Liška tentokrát pouze s akustickou baskytarou, jinak vše tak, jak jsme zvyklí: soustředěné, dobře ozvučené, špičkové. Dylanovky, Robertovy písničky,

Telegraph Road

– všemu kulisa kempu v Cakli náramně slušela.

Cop

, v pětičlenné verzi (bez Jardy Štěrby), se musel vyrovnat jednak s pozdním časem svého setu, jednak s tím, že dosavadní mrhnutí nepříjemně zhoustlo. Tyto výzvy jako by dodaly jejich hudbě ještě křídla. Furiantské pódiové tanečky, kontaktní moderování, ale jistě hlavně skvělé hlasy i instrumenty způsobily, že se publikum před koncem festivalu nerozprchlo.

Vůbec jsem měl pocit, že na to, jak nepříjemné počasí už od rána vládlo, to nebyl špatně navštívený ročník; důležité ovšem je, jestli to tak pozitivně cítil i Slávek Janoušek. Na tom totiž záleží, jestli se příští rok dočkáme 30. ročníku tohoto festivalu.

Poněkud protivná namočenost, ale naštěstí ne splachovací slejvák – to mělo Janouškovo Ústí společné s festivalem konajícím se o 14 dní později a o pár desítek kilometrů východněji, s **Mohelnickým dostavníkem**

. Předeseílám, že nehodnotím neděli, které jsem se tentokrát bohužel nemohl zúčastnit a která možná poněkud spláchnutá byla, nevím. Zato jsem tentokrát dokázal neskutečné – dorazil jsem poprvé v životě na Dostavník v pátek ještě před jeho zahájením

Vlajkou

v podání mohelnických

Smolařů

, kapely, která byla před téměř čtyřiceti lety u toho, když Dostavník vznikal.

Poprvé jsem taky slyšel komplet celou soutěž kapel. Hodně jsem se na ni těšil, ale přesto jsem měl pocit, že výběr kapel pro soutěž byl letos poněkud slabší než v ročnících, ze kterých jsem třeba viděl jenom kousek. Nicméně mě potěšilo, že jsem se s tipem na vítěze shodl s porotou (Petr Čechák, Jirka moravský Brabec, Milan Tesař, Sandy Nosek a Aleš Kubis): pražská **Passage** mi

přišla opravdu nejlepší, díky krásnému zpěvu Madlenky Klupkové a Davida Watzla, zajímavým aranžím a slušným písničkám. Velmi blízko vrcholu jsem cítil i produkci brněnské mladé kapely

Kupodivu

(získali cenu TV Noe): bez kytary (saxofony, klávesy, baskytara, zpěvačka) se usadili na pomezí folku a jazzu, nicméně nebojte se artistně uspávacích suit: výsledkem jejich snažení byly písničky, i když s dosti ujetými texty. Hodně zvědavý jsem byl samozřejmě na polské

GG Acoustic

(v jako vždy výborném zpravodaji Dostavník Times byli uvedeni jako „GG Acoustic“, ale uznejte sami, to je blbost, ne?). Kytara, banjo na střídačku s dobrem, housle a baskytara a pozice „my víme, co je bluegrass, nebojte, ale budeme hrát tak, jak uznáme za vhodné“ – což bylo někdy skvělé, někdy trochu hluché, někdy příliš na efekt. Úžasná byla jejich instrumentálka

Fisher's Hornpipe

: nic jsem si od toho standardu nesliboval, ale to neuvěřitelně nápadité (poněkud

nebluegrassové) aranžmá, a ty skvělé housle... Ano, kapelnice (a zpěvačka) Dominika Dosia Jurczak-Gondek byla občas až nepříjemně předvádívá a taky dominantní (divím se, že si nepořídila automatického kytaristu a automatického baskytaristu), ale tak skvělá hra na housle se často neslyší. Zbylé dvě skladby mi ale nepřipadaly příliš zajímavé. A koho ještě - alespoň telegraficky – ze soutěže Mohelnického dostavníku zmínit? Staří harcovníci z Plzně, kapela

Fregata

předváděla ve slušné úrovni svůj středový folk, současná sestava asi líp umí „jak“ než „co“. Když kapela nastoupí v klasické bluegrassové sestavě (dobrista bohužel nedorazil) a prohlásí, že z bluegrassu jen vychází, tak celý natěšený očekávám nářez a aranžérské hody. Produkce kapely

Stoptime

z Vysočiny byla ale dosti krotká.

Marod

z Ostravy jsou miláčkem publika: z letošního Dostavníku si ke svým cenám přidali Cenu diváků a Cenu internetového vítěze. Tentokrát se obešli bez dětského (dětinského?) repertoáru a namíchali veselé tango v ostravském nářečí

Slivky

s dvěma poměrně sentimentálními trampskými songy. Nemohu si pomoci, nějak se s nimi mímám, i když za realizaci sehraného rodinného bandu by vlastně zasloužili pochvalu. Příjemně mě překvapil přerovský

Špunt

, kterému se musím omluvit za to, že jsem ho měl zařazen ve škatulce „nesmlouvavě ortodoxní tramská píseň“. Vůbec ne: tramská píseň příjemná, typu, kterému se v 80. letech říkalo „pražský“, tj. bez brněnského swingování, s krásnou příčnou flétnou...

Pouliční lampa

z Chodska je seskupením teenagerů s písněmi odpovídajícími jejich věku. Tedy chvílemi dost hroznými, ale zato z těch kluků koukalo, že by z nich jednou tedy opravdu mohlo něco být. Vzhledem k stylu, který se pokoušeli hrát, z nich jednou možná něco bude zcela mimo naše žánry.

V pátek večer nám ještě TV Noe (jistě v dramaturgii Jirky moravského Brabce, který si to všechno i uvedl) předložila **Žambochy**, **Ivo Cicváka** s redukováným projektem **Velký svět** (bez dechů),

Jitku Šuranskou s triem

a

Tempo di vlak

. Doufám, že se skvěle hrající vítěz i nominant na letošního folkového Anděla neurazí, když dále zmíním pouze Jitku Šuranskou, protože s triem jsem ji slyšel naživo poprvé. Vystoupení mělo obrovskou sílu a Jitka mimořádné charisma. Fakt to stálo za to. No a pak už Dostavnická filmová soutěž...

Sobota, původně meteorology vyhlášovaná jako hlavní prostor pro běsnění živlů, byla nakonec v podstatě bez kapky. Aligátor tentokrát chytře na pozdní odpoledne svěřil pódium představitelům špiček „středního kapelního věku“, **Devítka** i **Marien** tento čas skvěle využily a zaplněná hlavní scéna v Městských sadech je přijala v podstatě jako vrchol festivalu.

Já a festivaly druhé půle srpna

Napsal uživatel Tomáš Hrubý

Pondělí, 22 Září 2014 16:22

Já a festivaly druhé půle srpna

Napsal uživatel Tomáš Hrubý
Pondělí, 22 Září 2014 16:22

Já a festivaly druhé půle srpna

Napsal uživatel Tomáš Hrubý

Pondělí, 22 Září 2014 16:22

Manipulace s osobou, muzikantská, 14. srpna 2014, Ústí nad Orlicí, podléhá